

КРИМСЬКА ОДІСSEA БОКІЙМІВЧАНІНА

Інтерв'ю взяв Євген Цимбалюк.

Команди вищої ліги у XVII чемпіонаті України уже зіграли шість турів. Встиг поставити голевий «автограф» у воротах суперників і Володимир Гоменюк із сімферопольської «Таврії». А у міжсезоння Володя кілька днів гостював у Бокіймі в батьків Михайла Івановича і Надії Варфоломійовни. Але навіть за стінами батьківської хати йому не вдалося заховатися від журналістської цікавості.

Розмова із Володимиром Гоменюком розпочалася із підсумків минулорічного чемпіонату, у якому «Таврія» посіла V місце, про кадрові і фінансові можливості команд вищої ліги. А потім йшла зашла про голеадорський талант бокіймівчанина.

- Володю, твоє амплуа - нападник. А форвард, без сумніву, любить рахувати забиті голи...

- ...І не любить рахувати попадання у стійку воріт чи перекладину. Кажу так, бо у мене цих попадань було стільки ж, як і голів. Не пофортунило. Хоча з іншого боку 8 голів як для дебютанта (тим паче, 3 у кубку) - результат вельми негараздний. А найпам'ятнішим став отой, забитий у півфіналі кубка у ворота «Шахтаря». Я, перебуваючи біля кутового прапорця, прокинув м'яч між ногами захисника, обійшов його і завдав точного удару. Шкода лишень, що ми у цьому непереміжному матчі не вирвали перемогу...

- При цьому варто зазначити, що просто фантастичною була гра Гоменюка в останньому турі чемпіонату, яка увінчалася відразу двома успішними взяттями воріт...

- Власне, тут я відзначив би всю команду. У нас практично виходило все... Може, тому, що це був останній тур і гравцям хотілося зробити завершальний акорд пам'ятним. А, можливо, свою вирішальну роль відіграв інший фактор - всім хотілося відпочити, тягнуло додому, до батьків, сімей, родин...

- А ще влітку Гоменюк має обов'язково «здати» екзаменаційну сесію, бо знаю, що ти - студент.

- Так, студент Запорізького національного університету, який має філію у Сімферополі. У цій філії я і навчаюся за спеціальністю «спортивна реабілітація». Але щодо цьогогорічної літньої сесії, то вона уже позаду. Просто я на клопотання Кримської федерації спорту маю можливість скласти іспити достроково. Отож, екзаменаційний бар'єр уже подолав, причому, цілком нормально. З даного приводу мене часто запитують: чи, мовляв, спортсмен не має якихось поблажок. Чесно кажучи, ставлення

Найпалкіші уболівальники юного футбольного таланту (на фото вцентрі) - його тато і мама Михайло та Надія Гоменюки із села Бокійма.

з боку викладачів різне. Одні, справді, проявляють підвищену прихильність, розуміючи, можливо, що у футболіста вищої ліги практично весь час поглинають тренування, ігри, переїзди тощо. Інші ставляться прискіпливіше - мовляв, ось ти проявив себе у футболі і спробуй-но подібним чином проявити у навчанні. Хоч би як, але я не з тих, хто прагне «легкого хліба». У тому числі й у навчанні. Отож, левову частку вільного часу намагаюся приділити навчальній університетській програмі. Гризу, образно кажучи, граніт науки.

- А дружиш у команді з ким?

- Найбільше з Олександром Ковпаком, хоч не перебільшу говорячи, що вся команда - це напрочуд здружений колектив.

- До речі, Володю, а хто твої найпалкіші уболівальники?

- Тато з мамою. Щоправда, вони частіше дивляться гру «Таврії» по телебаченню, коли йде трансляція. А ось у Львові, коли зустрічалися з «Карпатами», коли я вийшов на поле, то ніби відчув якусь додаткову внутрішню силу. Відразу зрозумів, що то батьки на стадіоні присутні. Так, зрештою, і виявилось. А ще, за мене вельми переживає моя дівчина Юля - і це, звичайно, додає наснаги.

- У тому числі, вочевидь, і на шляху до заповітної мрії. Якщо не секрет, у чому вона полягає - в переході в більш іменитий клуб, у прагненні стати головним голеадором, чи?..

- Не варто забігати наперед. Нині - я гравець «Таврії». Значить, я - її патріот. Тим паче, що контракт із сімферопольською командою - до 2008 року. А ось потрапити у збірну країни цієї мрії, мабуть, пройнятий кожен футболіст. Не приховує її також і Гоменюк. Інша справа - що туди за «гарні очі» не беруть. Має бути високий професіоналізм. А досягти його можна дуже копіткою працею. Отож, нічого не лишається, як працювати у поті чола, вдосконалювати майстерність, жити футболем і віддаватися йому сповна.

- Скажімо, як Вейні Руні із англійського «Манчестера Юнайтеда», із яким тебе часто порівнюють телекоментатори? Він заради футболу навіть скандали влаштовує...

- Я б це скандалами не назвав. Просто Руні на футбольному полі проявляє злість, і у цьому, як на мене, немає нічого поганого. Значить, футболіст пройнятий емоціями, що у сотню разів краще, ніж бути пройнятим розважливостю чи спокоєм. А про те, що мене охрестили українським Руні, то це з легкої руки, чи, вірніше, з легкого слова Олега Федорчука. Зрештою, практично кожен футболіст має прізвиська - і це явище нормальне. Я б сказав: навіть стимулююче - бо ти маеш його виправдовувати, весь час іти по висхідній. Це неймовірно важко, але лише тоді тебе зрозуміє уболівальник.

- Ось на цій уболівальницькій ноті я і бажаю Гоменюкові нових голів, нових перемог і нової, ще більшої і найбільшої прихильності від футбольного світу.

- Дякую. Розумію, що усе це саме собою не прийде. Отож, буду старатися, у тому числі й заради земляків.

Перший гол за команду вищої ліги юний нападник забив у тренувальному матчі при порожніх трибунах, тим не менше радості не бракувало.